

порция от страниците на Маскарад. Бадев отричаše, че в Маскарад има хумор и сам стана негов обект.

В една девическа гимназия
минавах за голем критик....

.....
Реших: аз имам дарби страшни,
да скромница ще бъде грех -
куп упражнения домашни
разкритикувал съм с успех.

И започва тоя даскал да критикува, да пише нелепици в долния етаж на Слово. Но

Но питайте ме след това:
шега ли е granite да чупя
със дървената си глава!

Едно от по-хубавите му произведения през този период е "На гости у дявола". Това е едно от последните му хумористични стихотворения, печатено в Червен смех.

Това е писано малко преди "Приказката за стълбата" излезла във Младеж. Интересна би била съпоставката между тия две работи: те имат нещо много общо не само по фигурата на централния герой дяволът, но и по начина на разработката, по общия тон и моралните изводи, към които ни навежда съдържанието и на двете работи, макар че едното от тях е в проза, а другото - в стихотворна форма. И двете съдържания се отнасят за безчестниците, които са на чест....

Смирненски имаше особени основания по онова време да пуска своите последни, ядовити стрели срещу хората, които бяха продали сърцето си на дявола и със всичката подлост и хитрост на изпечени кариеристи, се изкачваха нагоре по обществената стълба, без да виждат какво става около тях - как живеят и се мъчат техните "братя по рождение".

Освен хумористичните списания, в които сътрудничеше със стихове и проза, и за които вече споменахме, Смирненски сътрудничеше най-редовно също така в Народна армия, притурката на Работнически вестник, както и във вестниците Младеж и Равенство. Тука той печати един от най-хубавите си фейлетони. Най-редовно той се печати в Народна армия и притурката.

Повечето от фейлетоните на Смирненски са насоче-